

Súčanský **HLASNIK**

Noviny obce Horná Súča - ročník III. - číslo 1 - apríl 1998 - cena 2 koruny

Veselé veľkonočné sviatky vám praje redakčná rada a Obecný úrad Horná Súča

*Veľká noc, Veľká noc,
kedyže už bude,
ktorýže ma šuhaj
oblievati bude.
Oblej ma šuhajko,
veď je voda na to,
dám ti ja vajíčko
maľované za to.*

*Oblievaj, oblievaj,
vlasý aj hlavičku,
lenže mi neoblej
tú novú sukničku.*

*Šiby, ryby, masné ryby,
kus koláča od korbáča
a vajíčka do košíčka.
Až mi nedáš dve vajíčka,
daj mi aspoň makovníčka.
Ešte k tomu groš,
aby bolo dosť.*

Milí bratia a sestry, milí priatelia!

Veľkonočné sviatky sú najväčšie sviatky kresťanstva. My, kresťania si vtedy nielen pripomíname tajomstvo Kristovho kríža, smrti a zmŕtvychvstania, ale sa ho snažíme čo najviac pochopiť. Ježiš hovorí: "... učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom a nájdete odpočinok pre svoju dušu." (Mt 11,29). Pôstnym obdobím, almužnou, modlitbou sa mohol každý z nás pripraviť na prežitie tohto tajomstva, ktorého človek zblízuje s Bohom i s človekom. Tajomstva, ktoré nám ponúka šťastie a cez nás i iným.

V čase 2. svetovej vojny boli veriaci istej dediny zhromaždení v kostole na pobožnosti. Zrazu tam vtrhol dôstojník s vojakmi a rozkázal o 10 minút vyprázdniť chrám, lebo mal byť zničený. Dôstojníkov tvár zrazu dostala diabolský výraz. Strhol zo steny obraz ukrižovaného Krista, hodil ho na zem so slovami: "Iba tí môžu odísť z chrámu, ktorí oplývajú ten obraz. Ostatní vyletia s ním do vzduchu!" Ľudia boli bezradní. Váhavo pristúpil jeden odvážlivec a so slovami: "Odpusťte!" napľul na obraz. V priebehu piatich minút takto odišlo takmer 30 ľudí s odôvodnením, že ide iba o obraz. Pristúpilo i štrnásťročné dievčaťko, sklonilo sa nad obrazom, rukávmi poutieralo obraz a potom Krista pobožkalo. V tom okamihu bolo počuť výstrel a dievča ostalo ležať mŕtve na obraze. Nastalo ticho. Nik neplával, musel by oplúť mŕtve dievča. Zmätený dôstojník nevediac, čo robiť, opustil s vojakmi chrám. Otec dievčaťa so slzami v očiach povedal: "Keby som bol vedel, čo máš v úmysle, bol by som ťa predišiel." Nie je pre mnohých z nás táto dievčina výčitkou?

Cena za našu spásu bola vysoká. Ježišov život. Koľkí si to uvedomujeme, koľkí si to vážime?

Diabol nad láskou Boha k človeku kapituloval. Nemá však pocit víťazstva zla v našom prípade?

Mnohí sa pokúšali vymazať z dejín Kristovo meno. "Živí bojovali proti mŕtvemu".

Aký bude môj postoj k Bohu, či k blížnemu, po prežití pôstu, či Veľkej noci? Bude to boj alebo snaha o priateľstvo?

Prajem vám požehnané prežitie Veľkonočných sviatkov, aby jas lásky vzkrieseného Krista zahnal od nás do temnoty každý hriech a viedol naše kroky po ceste dobra, do večného života.

K Veľkej noci patrí krásna tradícia oblievačiek. Oblieva sa i nalieva sa. Nech sa jedno i druhé robí pre zdravie.

Váš
Peter
Hluzák

Oznamy obce

Výpis z uznesenia obecného zastupiteľstva

Obecné zastupiteľstvo (OZ) v Hornej Súči na svojom zasadnutí dňa 16. decembra 1997 prejednávalo stav nelegálnych skládok odpadu v obci s tým, že v obci a v osadách, kde je zabezpečený vývoz odpadu musia mať občania zabezpečené smetné nádoby. Tieto sú k dispozícii na Obecnom úrade. Poplatok za vývoz ročne činí 350,- Sk.

OZ prijalo tiež na tom istom zasadnutí návrh Všeobecne záväzného nariadenia (VZN) o podmienkach určovania a vyberania dane z nehnuteľností, ktorým stanovilo sadzby dane z pozemkov nasledovne:

0,14 Sk - záhrady, zastavané plochy a nádvoria a ostatné pozemky za každý i začatý m²

1,40 Sk - za stavebné pozemky za každý i začatý m², pričom za stavebné pozemky na účely tohto zákona sa považujú nezastavané plochy určené na zastavanie rozhodnutím o umiestnení stavby alebo stavebným povolením, až do vydania kolaudačného rozhodnutia.

Ročná sadzba dane z pozemkov u ornej pôdy je 0,75 % zo základu dane. Základom dane je cena pôdy určená podľa platných predpisov (§ 15, ods.6 až 11 Vyhl. č. 465/91 Zb.)

Ročná sadzba dane z pozemkov - lesné pozemky, trvalé trávnaté porasty, rybníky s chovom rýb a ostatné hospodársky využívané vodné plochy je 0,25% zo základu dane. Základom dane je cena pozemku určená podľa platných cenových predpisov (§ 15, ods. 6 až 11 Vyhl. č. 465/91 Zb.).

Daň stavieb bola určená nasledovne:

1,- Sk - základná sadzba za stavby na bývanie a stavby tvoriace príslušenstvo k tejto stavbe. Základná sadzba sa zvyšuje pri viacpodlažných stavbách o 0,75 Sk za každé nadzemné podlažie a násobí sa s prihliadnutím na počet obyvateľov koeficientom 1,4

1,- Sk - za stavby poľnohospodárskej prvovýroby, stavby využívané na skladovanie vlastnej poľ. výroby, stavby pre lesné a vodné hospodárstvo s výnimkou stavieb na skladovanie a administratívu (sadzba sa násobí koeficientom 1,4)

3,- Sk - základné sadzba za obytné plochy rekreačných a záhradkárskych chat a domčekov (násobí sa koeficientom 1,4)

4,- Sk - základná sadzba za samostatne stojace garáže a za samostatné stavby hromadne stojacich garáží alebo stavby používané na tieto účely, stojace mimo obytných domov (sadzba sa násobí koeficientom 1,4)

5,- Sk - základná sadzba za priemyselné stavby a stavby slúžiace energetike, dočasné stavby slúžiace stavebníctvu a stavby na ostatnú poľnohosp. výrobu s výnimkou stavieb na skladovanie a administratívu (sadzba sa násobí koeficientom 1,4)

10,- Sk - základná sadzba za stavby na ostatnú podnikateľskú a zárobkovú činnosť, skladovanie a administratívu, pri budovách slúžiacich aj na iné účely sa táto sadzba uplatní ak sa budova využíva prevažne na administratívne účely. Sadzba sa zvyšuje o 5,- Sk a násobí sa koeficientom 1,4.

3,- Sk - základná sadzba za ostatné stavby

sadzba sa zvyšuje o 1,50 Sk a násobí sa koeficientom 1,4.

Daňové priznanie je povinný podať každý, komu vzniká daňová povinnosť v zmysle zák. SNR č. 317/92 Zb. o dani z nehnuteľností v znení neskorších predpisov a doplnkov alebo ten, koho na to správca dane vyzve. Tlačivá si môže daňovník vyzdvihnúť na OcÚ č. dv. 2.

Správca dane poskytne daňové úľavy na základe žiadosti pri pozemkoch občanov prevažne a úplne bezvládných, sociálne odkázaných, ak tieto slúžia výhradne pre ich potrebu v rozsahu 50 %.

Pri dani zo stavieb 50 %-nú úľavu pri garážach bytových domov vo vlastníctve občanov - držiteľov preukazu ZTP a ZTP/S, ako aj prevažne a úplne bezvládných občanov, ktoré slúžia výhradne na ich trvalé bývanie. Daňová úľava sa poskytne výlučne po predložení nasledovných dokladov:

- vyjadrenie príslušného orgánu štátnej správy

- posúdenie zdrav.stavu - preukaz ZTP a ZTP/S.

Ak nebudú splnené povinnosti vyplývajúce z VZN, z ktorého časť uvádzame, môže správca dane uložiť pokutu vo výške najmenej 500,- Sk fyzickej osobe a najmenej 5.000,- Sk právnickej osobe.

Obecný úrad (OcÚ) oznamuje všetkým občanom - daňovníkom, že daň z nehnuteľností, poplatok za psa a vývoz smetí za rok 1998, ako i poplatok za vodu za rok 1997 si môžu zaplatiť na OcÚ v Hornej Súči, č.dv. 2.

Ďalej OcÚ vyzýva všetkých občanov, aby si vysporiadali vlastníctvo k pozemkom prostredníctvom notárov alebo komisie pre ROEP (register obnovy evidencie pozemkov) na OcÚ. Pozemky, vlastníctvo ktorých nebude usporiadané prejdú do vlastníctva Slovenského pozemkového fondu.

Nedisciplinovaným stavebníkom vysoké sankcie

Dňom 1. septembra 1997 nadobudla účinnosť novela stavebného zákona č. 229/1997 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zák. č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov.

Novela stavebného zákona sa popri iných zmenách výrazne dotýka úpravy tej časti, ktorá pojednáva o sankciách za porušovanie stavebnej disciplíny. Pokuty podľa zákona č. 50/1976 Zb. vzhľadom k svojej výške stali sa už úplne neúčinné. Svoju voľnou výstavbou fyzickými i právnickými osobami dochádza k význačným spoločenským škodám, ktorých dôsledky majú dlhodobý charakter, narúšajú susedské vzťahy, ktoré sa často končia na súdoch, pričom dôsledky takéhoto konania by bolo možné odstrániť často len asanáciou objektov. Nová právna úprava chce týmto nezhodným javom zabrániť výrazným zvýšením sankčných postihov, ako u fyzických, tak i u právnických osôb.

Ustanovenie § 105 a 106 zák. č. 229/1997 Z.z. ohraničuje výšku sankcií spodnou ako i hornou hranicou, kde výška pokút sa výrazne zvýšila. Tak napríklad: ak stavebník realizuje drobnú stavbu, stavebné úpravy, terénne úpravy alebo nezabezpečuje podmienky pre výkon štátneho stavebného dohľadu a tiež nesplní výzvu orgánu štátneho stavebného dohľadu, potrestá sa pokutou až do výšky 10.000,- Sk. Pokutou do výšky 25.000,- Sk sa potrestá občan, ktorý stavbu užíva v rozpore s kolaudačným rozhodnutím alebo odstráni stavbu bez príslušného povolenia.

Stavebník - občan, ktorý usku-točňuje stavbu bez územného rozhodnutia, stavebného povolenia, alebo stavbu užíva bez kolaudačného rozhodnutia, potrestá sa pokutou od 100.000,- Sk do 1.000.000,- Sk. Ukladanie pokút právnickým a fyzickým osobám podnikajúcich podľa osobitných predpisov je nasledovné:

pokuta od 500.000,- Sk do 2.000.000,- Sk bude stavebným úradom uložená investorovi, ktorý

mení stavbu bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, odstráni dočasné zariadenie staveniska po skončení výstavby, zhoršuje životné prostredie tým, že predlžuje lehotu výstavby, ktorá je uvedená v stavebnom povolení.

Za vykonávanie činností, na ktoré je potrebné územné rozhodnutie, stavebné povolenie ako i kolaudačné rozhodnutie, ako i investor v určenej lehote nevykoná rozhodnutie o odstránení stavby, ďalej neudržiava stavbu do tej miery, že sú tým ohrozené životy a zdravie osôb, uloží stavebný úrad sankciu od 2.000.000,- Sk do 5.000.000,- Sk

Veľa nedostatkov sa vyskytuje pri rekonštrukciách a stavebných úpravách objektov, kde si často investor zjednodušuje situáciu, tzv. ohlásením stavebných úprav príslušného orgánu samosprávy.

Treba podozrieť, že z hľadiska zákona stavebné úpravy musia splniť štyri základné podmienky, t.j. nesmie prísť k zmene vonkajšieho vzhľadu objektu, nesmie byť uskutočnený zásah do nosných konštrukcií stavby, nemení sa spôsob užívania stavby a nie sú ohrozené záujmy spoločnosti.

V poslednom čase dochádza v značnej miere k zmenám účelu stavieb. Poukazujúc na § 85 stavebného zákona, že akákoľvek zmena na stavbe vyžaduje rozhodnutie stavebného úradu k zmene užívania stavby. Ako príklad uvádzame: v rodinnom dome v prízemí vlastník nehnuteľnosti chce zriadiť obchodnú jednotku alebo v nebytových priestoroch obytného domu nájomca chce zriadiť kaderníctvo. K týmto zmenám je potrebné rozhodnutie o zmene užívania časti budovy stavby.

Z uvedených skutočností vyplýva, že novelou stavebného zákona sa sleduje upevnenie stavebnej disciplíny v prospech celej spoločnosti, i občana ako jednotlivca a stavebným úradom sa dostáva do rúk účinný nástroj proti nedisciplinovaným stavebníkom.

**Odbor životného prostredia
Okresný úrad Trenčín**

Odradia podpaľáčov trávy pokuty?

Tohtoročná abnormálne mier-na zima nevýslovne láka nepoučiteľných škodcov, teda vypaľovačov trávy.

Zoberme si teraz na mušku situáciu v našom Trenčianskom kraji. Podľa informácií náčelnícky oddelenia požiarnej prevencie na Krajskom úrade v Trenčíne D. Neverišovej museli požiarnici pri požiaroch spôsobených nedovoleným vypaľovaním trávy v našom kraji zasahovať 100-krát. Najviac takýchto prípadov bolo v okresoch Prievidza a Nové Mesto nad Váhom, a to najmä počas víkendov.

Pracovníci odboru požiarnej ochrany pri Krajskom úrade v Trenčíne zvolali v nedávnej dobe pracovnú poradu aj s účasťou zástupcov odboru školstva, aby dôrazne upozornili širokú verejnosť na príslušné zákony, najmä zákon SNR č. 126/1985 Zb. o požiarnej ochrane a pris-

lušné vyhlášky Ministerstva vnútra č. 82/1996 a č. 86/1997 Z.z. Mizerné právne vedomie v tejto oblasti spolu s neúctou k jedinému životnému prostrediu, ktoré máme, pravdepodobne ešte dlho neodradia potulných vypaľovačov od ich vyčiniť. Možno ich však ubudne vtedy, keď občania na vlastnej peňaženke pocítia päťtisícové pokuty a právnické osoby môžu stenčiť svoje kontá o 250-tisícové sumy za svoje nezmyselné počínanie.

Veľká zodpovednosť v týchto najbližších jarných mesiacoch leží na pleciach starostov obcí a členov obecných zastupiteľstiev, ktorí najlepšie poznajú "svojich" ľudí a ich "plamenné" neduhy.

Všetkým dovedna však treba pripomínať, že z ustanovenia zákona o požiarnej ochrane v znení neskorších predpisov nie je možné udeliť výnimku.

Sila slova

Stvoriteľ tohto sveta veľmi dobre vedel, akou zbraňou obdaril hriešnikov, keď im dal dar reči. Už vtedy vedel, že slovo môže pomôcť, ale aj uškodiť.

Zamysleli sme sa vôbec nad tým, koľko slov denne každý z nás povie? Uvažovali sme niekedy, koľko z týchto slov pomohlo a koľko uškodilo? Naša úvaha sa dotýka každého z nás, aby sme rozmyšľali nad tým, kedy, kde a ako prehovoríť.

Každodenná skúsenosť len potvrdzuje, že žiaľ aj tí, čo si o sebe myslia, že sú najmúdrejší (žiaľbohu, presvedčujú sa o opaku nedajú), nás svojimi slovami "vierohodne" presvedčujú, že len oni to myslia dobre. Sú najlepší a najmúdrejší a "ich" slová sú najsprávnejšie a len oni majú právo o veci správne myslieť a hovoriť. "Ich" skutky však hovoria o niečom inom.

To je práve oná povestná "sila slova". Používať "silu slova" z pozície sily, postavenia a moci, ako argument si zaužívalo veľmi veľa ľudí. K tejto "sile" prišli najmä v tejto dobe, ako slepé kura k zrnu. Zabudli veľmi rýchlo, že aj nižšie postavení a menej bohatí môžu svojimi slovami povedať viac ako oni. Zabudli, že len pred pár dňami, mesiacmi či rokmi, boli tiež tam, kde je teraz drvivá väčšina tých, ktorí podľa nich nemajú právo hovoriť, lebo nemajú "silu".

Nie sme naivní, aby sme si mysleli, že po prečítaní našej úvahy sa myslenie a hlavne skutky zmenia k lepšiemu, zdravšiemu zo dňa na deň. Chceli sme iba poukázať na to, aby sme skutočne zvažovali svoje slová a skutky navzájom v našich medzifudských vzťahoch.

Stvoriteľ nás obdaril darom slova. Využívajme ho v prospech nás všetkých. Právo slova, skutku a pravdy má každý z nás. Chráňme si ho navzájom. Čím viac budeme porovnávať silu slov so silou skutkov, tým viac budeme bližšie k pravde. A čím viac bude pravdivých slov a skutkov, tým skôr môžeme očakávať zlepšenie vzťahov medzi nami.

Ze starej Súče

Súčania a "hrozenské bohyne"

Nelúživé sociálne pomery, neznesiteľný život plný duševných a fyzických útrap nútili ľudí, aby sa zamýšľali nad príčinou nedostatkú a hľadali z neho východisko.

Často pri hľadaní svojej pravdy sa stávali obeťmi rôznych šmelinárov, ktorí im naslubovali hory-doly, ale konečný výsledok bol, že chudák prišiel aj o to posledné.

Veľmi často sa prostý hornosúčanský človek uchýľoval o pomoc k ženám "vedomkyniam" v Starom Hrozenkove. Mal to blízko a každý nový prípad vyvolal týmto ženám novú vlnu reklamy. Jeden platil za počarovanie, druhý za odčarovanie. Obidvaja s rovnakým výsledkom - ubudlo peňazí, naturalíi a zaručený zázrak neprišiel.

Až v 50-tich rokoch 20. storočia prestali so žiadosťami v Starom Hrozenkove. Ubiedený ľud osvetou, novým spôsobom života sa snaží odstrániť príčinu svojej chudoby, svojho ťažkého života.

Veľký, vo veľkej miere neúspešný boj proti poverám, proti "bohyňam" vyvíjali miestni duchovní. Začiatkom 20. storočia prišiel na faru mladý kaplán, celé týždne viedol svoje rozpravy proti babonám, poverám a čarovaniu. Ľudia vypočuli, prisvedčili, ale pri najbližšom nešťastí znovu hľadali pomoc v Starom Hrozenkove. Kaplán, aby dal väčšiu váhu svojim slovám, rozhodol sa v preoblečení navštíviť "bohyňu" (vo veci srdca).

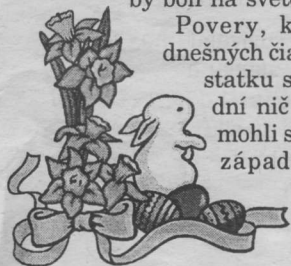
Baba vypočula, rozkúrila v peci a začali topiť vosk. Po chvíli hnevľivým hlasom povedala: "Chodce sa panáčku svoj breviár modlic, nebudete náš rozum šnupac." Čo malo ľudí odradiť, slúžilo im po dlhé roky ako povzbudenie o neomylnosti "báb - vedomkýň".

Najviac ťažkostí v tom čase bolo s rožným statkom. Kravička bola živiteľkou rodiny, mlieko základným článkom stravy. Nedostatok mlieka mal neblahé následky pre celú rodinu. Chudobná Šimová si kúpila od bohatého gazdu kravu. Kravička ako-tak dojila, keď sa jej ušlo dateliny a do nápoja otruby. Ale u chudobnej ženy po troch dňoch, akoby utal, nemala mlieka. Prestala dojiť a hľadela len do dverí. O všeličom rozmýšľali (datelina o otruby nemali), no všetci sa zhodli v presvedčení, že krave ktosi počaroval a berie jej mlieko.

Kto? Navštívili "bohyňu", tá im nabalila rôzne zeliny s odporúčením, aby ich varili a tá, čo im to mlieko berie, určite k nim príde.

Šťastie, že nikto neprišiel a žena zostala na pochybách, ale keby to bolo opäť... kto by to bol týmto ľuďom vyhovoriť? Bosorky by boli na svete.

Povery, ktoré trvajú do dnešných čias: Pri vyliahnutí statku sa nesmeli deväť dní nič požičať, lebo by mohli statku porobiť. Po západe slnka sa nesmeli o mlieko z domu dať...

Až novými formami hospodárenia sa presvedčili, že bosorkami boli oni sami, neobdobnými a nehygienickými zásahmi a kŕmením zvierat. Niekedy to zvieratu sotva stačilo na prežitie... a čakali na úžitok.

Oveľa viac pravdy má pieseň: Napísala mi medzi kravami, vraj jej nechcú dobre dojsť od suchej slamy. A ja jej nato, ty moje zlato, keď ti nechcú dobre dojsť, daj im šrotu nato.

Oveľa viacej úspechov mali "baby-vedomkyne" pri liečení ľudských neduhov i keď to malo čarodejný ráz. V tomto im pomáhali stáročiami dedené znalosti o liečivých účinkoch jednotlivých rastlín a poznanie prostredia a životnej filozofie prosiacich o pomoc.

Zo spomienok: Bol som veľmi chorý, triasol som sa na nohách. Nič nepomáhalo, všetky domáce lieky boli neúčinné, preto som sa rozhodol pre Starý Hrozenkov. "Bohyne" mi preložili klobúk opäť a pomodlili sa nad mojou telesnou schránkou a hneď som sa cítil lepšie. Domov mi dali byliny. Keď som ich spotreboval, choroba zmizla. Doteraz som vydržal, škoda, že "baba" už zomrela. Zasa by som mal ísť k nej. Dožil sa 80-tich rokov. Kadiaľ chodil, všade chválil "babu-vedomkyňu". Bol živou reklamou jej činnosti.

Iný prípad: Gazdovi ochorela dcéra. Stále jej bolo horšie a horšie. Nič nepomáhalo. Poslednú nádej vkladali do návštevy "bohyne" v Starom Hrozenkove. Susedia ich v tom podporili. Išli pešky, 12-ročné dievča niesli na chrbte. Horko-ťažko tam prišli. "Bohyňa" zliala vosk, uvarila byliny a dala dievčaťu napiť. Naspäť išlo dievča po svojich, ba keď prechádzali okolo čerešien rozkázala si ich odtrhnúť. Výsledok diagnózy - údajne vbehla do čarov, ktoré boli určené rodičom.

Ďalší prípad: Raz bol pomáhať gazda z Trnávky v Starom Hrozenkove pri stavbe, ktorú realizovali neďaleko domu "baby-vedomkyne" a zapáčilo sa mu jej šteňa. O predaji nechcela ani počuť. Keď nechcela predat a ani on sa nechcel bez šteňaťa vrátiť domov, potajomky jej ho vzal. Celú noc chodil a vychádzajúce slnko ho našlo na ceste neďaleko Starého Hrozenkova. Naľakal sa a psička vrátil. To, že sa nemohol vrátiť domov, veď cestu prešiel hľadám stokrát, zapríčinila "baba-vedomkyňa".

Ešte veľa príhod sa rozpráva o "babách-vedomkyniach" po hornosúčanských kopaničiach (veštenie budúcnosti, ktoré sa presne splnilo; predpovede svadie; úspechy v hospodárení).

Vraj v 20-tich rokoch nášho storočia vyhoreli a hľadali pomoc i na území Hornej Súče. Vtedy z vďačnosti za nocľah a pomoc naučili dedného gazdu i čarovné formulky, ktoré sa odriekavajú pri odlievani vosku...

Také boli "baby-vedomkyne", "hrozenské bohyne"... Dnes takýchto ľudí nazývajú psychotronici.

R. Cverenkár

Miestna ľudová knižnica informuje

Miestna ľudová knižnica (MLK) v Hornej Súči registrovala v roku 1997 368 čitateľov, z toho 214 čitateľov z radov školopovinne mládeže. Návštevníkov bolo spolu 4306. Knižnica evidovala 9071 zväzkov kníh, z toho:

- náučná literatúra pre dospelých 1717 zv.
- náučná literatúra pre deti a mládež 507 zv.
- krásna literatúra pre dospelých 4166 zv.
- krásna literatúra pre deti a mládež 2681 zv.

Prírastky do knižničných jednotiek v roku 1997 - 181 zv.

V roku 1997 knižnica zaznamenala 12 281 výpožičiek, z toho:

- náučná literatúra pre dospelých 1448 zv.
- krásna literatúra pre dospelých 3910 zv.
- náučná literatúra pre deti a mládež 889 zv.
- krásna literatúra pre deti a mládež 5748 zv.
- výpožičky periodík 284

Pre rok 1998 Obecny úrad pre knižnicu rozpočtoval na nákup literatúry 5000,- Sk. Tieto prostriedky budú použité na nákup kníh pre knižnicu v obci. Knižnica uskutocnila prvý nákup literatúry vo februári v knižnej predajni v Trenčíne a boli zakúpené tieto knihy:

Krásna literatúra pre deti a mládež:

1. Moja najkrajšia kniha o zvieratkách
2. Disney, W.: Šipková Ruženka a 1. príručka mladých svištov
3. Dragulová-Fatorová, D.: Tremtariček
4. Moravčík, Š.: Kráľ slova
5. Blair, L.E.: Medzi nami dievčatami 38, 40, 41, 42, 43 a 44
6. Szklarski, A.: Tomek na čiernom kontinente

Náučná literatúra pre dospelých

1. Ďurica, M. S.: Dejiny Slovenska a Slovákov
2. Pletenie po novom

Krásna literatúra pre dospelých

1. Rieder, H.: Mária Terézia
 2. Praschlová-Bichlerová, G.: Cisárovná Alžbeta
 3. Pilcherová, R.: Koniec leta
 4. Benzoniová, J.: Mariannin návrat, 7. časť
 5. Zagorka, M. J.: Gordana, 12. a 13. časť
 6. Nižňanský, J.: Čachtická pani
 7. Steel, D.: Slnečný dom
 8. Higgins-Clarková, M.: Tichá noc
 9. Komorová, M. a Varga, L.: Klúč od raja
- Dovedna bolo zakúpených 23 zv. kníh v hodnote 2613,- Sk.

Pracovníčka MLK žiada čitateľov o dodržiavanie výpožičnej doby, ktorá je jeden mesiac, resp. sa dá predĺžiť 2x1 mesiac, ak knihu nežiada iný čitateľ. Nedodržiavanie stanovených termínov sťažuje knižnícku prácu.

Jedna otázka pre tri generácie

Čo si myslíte o živote na dedine, má sa viac priblížiť k mestu alebo opačne?

● Odpoveď č. 1 - najmladšia generácia

a) "Na dedine tam je hej!" povedia mnohí "mešťania". Ľudia tam majú vajička, mlieko, chutné klobásky i domácu slivovičku. Mnohí, ale nevidia mravenčiu a úmornú prácu, ktorá týmto dobrotám predchádza. Lebo ako hovorí staré príslovie: "Bez práce nie sú koláče."

b) Porovnávať život na dedine a v meste je z môjho hľadiska dosť ťažké. O živote v meste toho veľa neviem a dedinu tú beriem ako samozrejmosť. Myslím si, že je to osobný prístup každého, kde sa cíti lepšie. Preto som robila malý prieskum medzi ľuďmi, priznám sa, nielen môjho veku, ale i so staršími a skúsenejšími, ktorí bývali na dedine a teraz žijú v meste. Rozdiely nie sú len v začiatkových písmenách, ale cítiť a vidieť ich v mnohých oblastiach.

Ak by som mala opísať svoj názor, ako zástupca mladšej generácie, tak z našej dediny by som asi neodišla, iba ak na dovolenku.

Keď som študovala, počúvala som: "Keď sa raz zahraješ na dedine, už sa odtiaľ nedostaneš!" Myslím si, že som také reči nepočula alebo som z nich už vyrástla. Nielen ľudia z mesta sú niekto a niečo dokázali. Také isté možnosti majú aj ľudia z našej dediny. Niektorí odišli bývať ďaleko do miest, ale na svoju dedinu nezabúdajú. Keď sa prejdem po našej dedine, vidím veľa domov postavených pracovnými rukami svojich obyvateľov. Vidím potok, ktorý neraz nebezpečne zdvihol svoje koryto, vidím lúky a polia, ktoré sa striedajú vo farebných odtieňoch. Vidím ľudí, ktorí sa ponáhľajú za svojimi dennými povinnosťami. Nie je ich tak veľa, ako v meste, ale majú mnoho spoločného.

Keď prídem do mesta, dolieha na mňa nespočetné množstvo zvukov, veľa ľudí, áut, domov a obchodov. Život tam pulzuje, akoby rýchlejším tempom. Mestu nemožno uprieť viac pracovných príležitostí, kultúrne a športové vyžitie, mládež má viac možností (niekedy aj negatívnych) ako tráviť voľný čas. Tak ako človek má svoje klady a zápory i dedina a mesto majú svoje výhody a nevýhody.

Čerstvý a čistejší vzduch tiež nie je na zahodenie, povedia si ľudia z mesta a cez víkendy sa ponáhľajú na vidiek. Naopak zasa ľudia z dediny sa vyparadení ponáhľajú do mesta za kultúrou, aby na vlastné oči videli živých hercov z Národného divadla. Ďalším kladom je to, že ľudia majú k sebe oveľa bližšie a sú akýsi súdržnejší. Mnohí mestskí ľudia sa nepoznajú i keď ich delí jedno poschodie.

Za zmienku stojí aj úsmevná veta, že ľudia na dedine sú vždy v dobrej kondícii a akoby spátí s prírodou. V meste sa vraj už deti delia na bohatších a chudobnejších, je tam väčšia kriminalita a ľahší prístup k drogám.

My mladší, neraz nadávame, keď je práce na poliach priveľa, ale vždy je to asi lepšie, ako si krátiť čas vymetanim barov a nočných podnikov.

Ľudí nehodnotíme podľa toho, či žijú v meste alebo na dedine, ale podľa charakterových vlastností. A či sa má mesto priblížiť k dedine alebo naopak? V dobrých, kladných a pekných veciach a črtách určite, lebo sa navzájom potrebujú a dopĺňajú. Verím, že sa všetci budeme snažiť o to, aby život v mestách a na dedinách bol krásny, zdravý a šťastný.

27-ročná A.M.

● Odpoveď č. 2 - stredná generácia

Čo si myslím o živote na dedine?

- Že je plnohodnotnejší ako v meste.

- Že je tu väčšia možnosť uplatnenia vytýčených cieľov, či už osobných alebo spoločenských, ktoré sú pozitívnym prínosom pre celú obec.

- Že človek má bližšie k človeku, aj keď je občas čo naprávať v medziludských vzťahoch.

- Že tú krásnu prírodu, ktorú nám mnohí závidia, keď navštívia našu obec, nenahradí žiadne moderne vybudované mesto. Našou povinnosťou je si ju chrániť, neničovať, nezanedbávať, ale ju udržiavať a vlastnou prácou rozvíjať. Je to bohatstvo, ktoré nám zanechali naši predkovia.

- Že by sa mali oživiť zvyky a tradície charakteristické pre našu obec. Spev a hudobné nadanie rozvíjať, aby sme sa my mohli dobre reprezentovať vo svete a

aby nikdy nezničila odveká pravda: "Čo Súčan, to muzikant."

- Že by sa mali obnoviť staré remeslá, výrobky odpredávať, aby sa stali finančným prínosom.

- Že by sa mala zlepšiť architektúra dediny, nemala by nám byť vzdialená ani estetika a čistota prostredia.

- Že by sa mala zabezpečiť ľudom v staršom veku pokojná a dôstojná staroba: Domov dôchodcov, ktorý by mal byť i v našej veľkej obci, ktorý by bol pre mnohých našich spoluobčanov záchranou ich ľudskej dôstojnosti. Veď túžbou všetkých nás je zomrieť tam, kde sme sa narodili a prežili celý svoj život.

- Že by sa nemal zanedbávať náboženský život. Pre svoj duchovný rozvoj využívať dostupnú náboženskú literatúru, zúčastňovať sa akcií, zájazdov náboženského charakteru, svätých omší, ktoré tiež obohatia našu duchovnú kultúru.

- Že by svojou kultúrnosťou, vedomosťami a prirodzenou inteligenciou mal našu obec reprezentovať, dať jej dobré meno.

Nech sa medzi ľuďmi nikdy ne-

vytratí srdečnosť, úprimnosť a pohostinnosť - povahové vlastnosti, ktoré charakterizujú dedinského človeka.

50-ročná M.O.

● Odpoveď č. 3 - staršia generácia

Horná Súča je moje rodisko. Som rada, že bývam tu, na dedine. Aj keď mi už rôčky pribúdajú, stále som spokojná s tým, ako sa tu žije. Viac sa do všetkého vžívam a neprekáža mi, keď sa život na dedine približuje životu v meste. Človek sa aj lepšie cíti, keď je spojený s mestom. Môže všetkému lepšie porozumieť.

Ale aj ľudia z mesta sa môžu všeličomu poďufiť od nás, ľudí z dediny, zvykom a rôznymi tradíciami, ktoré si ešte stále udržiavame.

Teším sa aj z toho, že členovia osvetovej besedy pozývajú tu divadelné súbory aj z iných obcí a miest, na vystúpení ktorých sa rada zúčastňujem.

Zároveň ďakujem, že majú záujem aj o nás, starších občanov a pozývajú nás na spoločné stretnutia, aby sme sa necítili načisto nepovšimnutí.

75-ročná Agnesa. Panáková

Detský súbor medzi nami

Dňa 28. decembra 1997 sa predstavil v našom kultúrnom dome detský folklórny súbor, ktorého členmi sú hornosúčanské deti. Po vianočnom kultúrnom programe nasledoval krst súboru, za prítomnosti starostu obce P. Bilčíka, vdp. farára P. Hluzáka a rodičov detí. Krstným otcom sa stal starosta obce. Vedúcou súboru je pani J. Čajová. Súbor nesie názov podľa jej mena "Čajka".

Tancovalo sa a spievalo, nálada bola výborná. O pohostenie sa postarali mamičky detí zo súboru.

Súbor sa skladá z päťdesiatich detí rôznych vekových kategórií. Stále prichádzajú noví členovia. Rodičia spolupracujú s vedúcou súboru a pomáhajú pri nácviku programu. S programom deti vystúpili v osade Dúbrava a v obci Dolná Súča. Predstavili sa deťom materských škôl a žiakom základnej školy pri odovzdávaní polročného vysvedčenia.

Výbor združenia rodičov pri súbore Čajka usporiadal dňa 21. februára 1998 FAŠIANGOVÚ ZÁBAVU, k programu ktorej prispeli svojim programom členovia tohto súboru.

Ešte raz chceme poďakovať sponzorom, dychovej hudbe Vlčovanka a všetkým, ktorí svojou účasťou podporili náš súbor.

Cieľom tohto súboru je zachovávať a obnovovať tradície našich starých rodičov a pripravovať rôzne kultúrne podujatia.

Už teraz sa tešíme na ďalšie stretnutie s vami.

JM

790. VÝROČIE PRVEJ PÍSNOMNEJ ZMIENKY O SÚČANSKOM KRAJI

Z najstarších poznatkov o našej obci

*Je taký kraj, kde si sa narodil.
Zem! Na ňu musíš myslieť neprestajne.
Kde slnko spoza hory vychodí
a hladkajú ťa materinské dlane.*

*Je taký kraj, kde skromný kvitne kvet.
Pohľad sa oprie o najtvrdšie skaly.
Dôverne známy už od detských liet.
Ako strom, ktorý z mysle nevyfali.*

*Je taký kraj. Doň sa ti zmestil svet.
Zostáva navždy najdrahším ti svetom.
Môžeš ho ľúbiť, či nenávidieť,
vždy bude tým, čím matka býva deťom.*
(L. Fričovský)

Úroveň vzdelania národa sa určuje i podľa toho, čo vie o svojej minulosti, o rokoch dávno zapadnutých do zabudnutia. Len človek, ktorý pozná históriu kraja, v ktorom žije - jej dobré i tie horšie stránky - môže mať správny vzťah k tomuto kraju, k miestu kde sa narodil, kde prežil svoju mladosť a kde často dožíva i svoj život.

Čo vieme my, súčasníci, o histórii našej obce, o dejinách súčanského kraja? Nemuseli by sme sa hanbiť za nevedomosť, keby sme mali pravdivo porozprávať o kraji, v ktorom mnohí už dosť dlho žijeme? A čo mladí? Poznajú aspoň trochu svoj rodokmeň, majú predstavu o tom, ako to u nás vyzeralo v nedávnej minulosti - napr. pred sto rokmi?

Aby sme aspoň trochu oprášili, či ujasnili si historické poznatky o našej obci, budeme sa venovať (na stránkach Hlásnika) historickým udalostiam o našej obci.

Nie je známe, z čoho je odvodený názov Súča. Je niekoľko názorov, jeden z nich je, že vznikol zo slova suchý - Sucha.

Najstarší historický záznam o našom kraji je z roku 1208. Je to zmienka o pustom a neobývanom kraji "terra Suchan".

Oveľa bohatší je záznam z 11. decembra 1244. Vtedy kráľ

Béla IV. daroval kysuckú dolinu a pustatinu Súča Bohumírovi, synovi Soběslava. Bohumír dal počas tatárskeho vpádu vystavať

obranných hradov a tým zachránil veľa obyvateľov od smrti. Dostal za to hodnosť vodcu považských Sikulov (comes Siculorum vaganorum). Bohumír všeobecne považujú aj za "vystaviteľa" hradu Súča na skalovrchu Krasína.

Donačná listina Bélu IV. z roku 1244 v častiach týkajúcich sa Súče (v preklade) znie:

"My teda za jeho vernosť a zásluhy udeľujeme ako odmenu z našich majetkov istú pustú zem na hraniciach Poľska, ktorá je neobývaná, jemu a jeho potomkom do trvalého vlastníctva, a ešte druhú zem, zvanú Suczan, na hraniciach Moravy-Čiech, podobne neobývanú, tomuže kniežatovi Bogomírovi".

Nasleduje popis hraníc kysuckej doliny a potom doliny Súče: "Prvá hranica zeme Suczan ide od hraníc Moravy smerom na východ k lesom, tam je postavený znak (hraničný) zo zeme, odtiaľ zostupuje k rieke Luborcsa, tam je znak, a ide pri rieke až po hradné zeme. Odtiaľ zostupuje k potoku Hlbokej, tam je znak pod bukovým stromom. Odtiaľ zahýba na juh a ide cez Berch (Hrabovka?) k vrchu Lippin, tam je znak, ktorý končí na území hradu Sucsza. Odtiaľ zostupuje k rieke Sudcza, tam je znak. Odtiaľ ide po jej toku až k rieke Jasenow a ide až na vrchol hory, tam je znak pod bukom. Odtiaľ ide cez lúku k hranici, ktorá označuje hradné zeme Zalátovich až po tú hranicu zeme Sudczan, ktorá je spoločná s kniežatom Lodomericom. Odtiaľ ide k chodníku cez Berch ku znaku postaveného zo zeme. Napokon zostupuje k rieke Driethoma, pod ktorou sú postavené dva znaky zo zeme pod stromom javor. Odtiaľ ide cez Derethomu a zase ide cez Berch až na hranicu na západe, kde končí.

Datum in Zolen Anno Domini 1244, tertio idus decembris Regni nostri anno nono. (Dané vo Zvolene, roku Pána 1244, 11. decembra v deviatom roku nášho panovania).

V 13.-14. storočí bol hrad a príslahlé okolie spolu s trenčianskym hradom v držaní rodu Čákyovcov. Potom patrili hrad kráľom, ktorí ho za odmenu alebo za poplatky dávali do držania svojim verným veľmožom. Takto hrad Súča i okolité usadlosti a pozemky prechádzali do rúk rôzneho panstva.

V roku 1421 kráľ Žigmund daroval

panstvo svojej manželke Barbore, rod. Cillskej.

V roku 1439 kráľ Albert daroval hrad svojej manželke Alžbete.

K hradu Súča v tom čase patrili obce: Nemšová, Hrabovka, Srnie (Horné), Kolačín, Podhradie, Veľká Súča a Pustá Súča.

Po Alžbete (manželka Alberta) vládol od roku 1450 hradom i statkami Súča gróf Ulrich Cillský zo Záhoria, bán Slovenska. Od roku 1456 pripadol hrad kráľovskému fiškusovi a bol v správe kráľa do roku 1475. V roku 1475 ho Matej Korvín založil spolu s Trenčínom svojmu vojvodovi Štefanovi Zápoľskému. V roku 1493 Ladislav II. daroval hrady Trenčín a Súču Zápoľskému, ktorý bol už vtedy palatínom. Po porážke Jána Zápoľského (v roku 1527) založil kráľ Ferdinand I. dňa 13. novembra 1527 hrad Súča so všetkými k nemu patriacimi statkami: "Maior Súča, Dezerta Súča, Rabolka, Serny, Nevšova a Kolechin" nitrianskemu biskupovi Štefanovi Podmanickému. No dedičia biskupa boli v roku 1534 uhorským snemom poskribovaní ako lúpežníci a všetky ich majetky boli zhabané v prospech kráľa. Kráľ Ferdinand I. v roku 1534 znovu založil hrad Súča svojmu "index curiare" Alexiovi Thurzovi. Keď boli v roku 1542 bratia Ján a Rafael Podmanický omilostení, kráľ im hrad Súča znovu založil. Ján Podmanický zomrel v Dolnej Súči medzi 12. júnom 1545 až 25. júnom 1546. V roku 1548 (podľa záznamov) patrili k panstvu hradu Súča ("castrum Zwchann): Zwcha maior, ad castrum istud pertinans - Súča Veľká, patriaca k onomu hradu (osada mala svojho richtára), Zwcha Minor - Súča Malá (mala tiež svojho richtára) a Pusztza Zwcha, ktorá vraj ležala okolo hradu.

Iné historické pramene stotožňujú Súču Minor s Pusztou Súčou, ktorá ležala ďalej v doline riečky Súčanka, na miestach terajšej Hornej Súče.

Vznik Hornej Súče môžeme teda položiť asi do rokov 1350 - 1400, kedy sa v horách popri rieke Súčanka začali usadzovať prví obyvatelia, spočiatku pravdepodobne z Veľkej (Dolnej) Súče.

(Spracované podľa prác archivára, bývalého učiteľa v Hornej Súči, Juraja Fojtíka)

J. Čajová

(pokračovanie v budúcom čísle)

Zo slohových prác

V zrkadle

(karikatúra)

Môj deň sa začína tak ako každému inému z nás, ránom. Už o siedmej vedú moje prvé kroky k zrkadlu. Z neho sa na mňa usmieva strapaté dvojča, ktoré ma vždy rozosmeje.

Lubica Chupáčová

Raz som ako nula a druhýkrát, najmä keď mama niečo potrebuje, som Tomáško.

Tomáš Gračka

Keď sa pozriem do zrkadla, vidím človeka, ktorého veľmi poznám, lebo som to ja.

Juraj Hanek

Na obrovskej hlave, ako zajačova kapusta, mi vyrastajú rovné, bledšie voľne rozpustené vlasy, ktoré keď sa zobudím vyzerajú, akoby sa do nich zaplietol netopier.

Damiana Hamajová

Ráno sa zobudím, vstanem, otvorím svoje karpinami zalepené oči a pozriem sa do zrkadla. To, čo tam vidím, sa nepodobá ani na človeka, ani na zviera, ba skôr na hrbatého Quasimoda z románu Zvonár u Matky Božej.

Ivana Pagáčová

Doma to so mnou vydržali dlho, možno vydržia aj naďalej. Niekedy sa cítim ako piate kolo na voze asi preto, že mám dlhé vedenie.

Petra Michalová

Najradšej pozerám televízny seriál AKTY X. No potom sa tak bojím, že sama nemôžem ísť ani do kúpeľne.

Jana Barteková

Líca sa mi červenajú ako dve zhnité jablčka na našej uschnutej jabloni.

Michaela Žáčková

Neradá odpovedám na otázky malých detí, no musím si zvykať, lebo mňa to tiež o chvíľu čaká.

Tatiana Sádecká

Nevýrazné ústa skrývajú krivé, myšacie zúbočky. Ruky nešpatia štyri prstene a desať dlhých jastrabích nechťov.

Alena Štefánková

Rád spím ako sysel... ako každý človek. Ale keby som odpočíval aj cez zimu, tak by som nemohol chodiť do školy. A keby som nechodil do 9. triedy, tak by som nemusel písať tento nešťastný sloh.

Vladimír Zemanovič

Hľadím do zrkadla, vidím akési individuum. 15-ročná osoba, 160 cm vysoká, výzor neopísateľný. Vyzerať akosi otrávene, ešte je v štádiu polospánku. Stav je to veľmi neprijemný, pretože o chvíľu musí ísť do školy... Tak radšej prechádza do štádia absolútnej bdelosti.

Juraj Páleš

Žiacky karneval

V nedeľu 8. februára 1998 poriadala Základná škola Michala Rešetku už tradičný žiacky fašiangový karneval. V sále kultúrneho domu sa zišlo takmer 70 masiek.

Mladší žiaci sa predstavili najmä ako zvieratká a rozprávkové bytosti. Zaujali masky ako napr. socha slobody, robot, snehuliak, Číňan, pirát a iné. Ďalej to bola aplikácia postmodernej skupiny.

Masky prišli pozrieť a povzbudiť i spolužiaci a mnohí rodičia. Karneval pokračoval diskotékou.

Znakom záujmu o tento karneval bol preplnený kultúrny dom.

Ďalším krásnym podujatím bol karneval detí z materskej školy. Uskutočnil sa vo štvrtok 19. februára. Z masiek prevládali rozprávkové bytosti a zvieratká. V sále kultúrneho domu vládla pravá nefalšovaná radosť, akej sú schopné tieto najmenšie deti. Veľkú radosť z nich mali aj ich rodičia.

STRAKA

Bola jedna straka, pri nej bola mláka. Rozhodla sa straka, že si chytiť raka. Išla teda k potoku v čiernobielym klobúku. Postretla tam kačku, veľkú rapotačku. Bola tam aj kobyľa v potoku sa močila.

Nakoniec tá straka uvidela raka. Stretla tam aj lienku, takú "kulienu". Bola ako bez ducha, vletela jej do ucha. Nechala tam toho raka a ďalej si už len kráka.

Jana Michaličková, 5.A tr.

LIPKA

Aká je naša láska k ľudom?

Celé ľudstvo v súčasnosti hovorí o potrebe lásky. O potrebe lásky k deťom, k rodine, k príbuzným. O láske k chorým, starým, posilnutým, ba i o potrebe lásky k prírode a životu vôbec. Každý si uvedomuje, že bez lásky sa ľudstvo ženie k ďalším katastrofám.

Časopisy, televízia i rozhlas majú celé strany, hodinové programy, plné ústa definícií a úvah o láske. A výsledok? Akútny nedostatok ozajstnej lásky. Tej lásky, o ktorej sa nepíše, nehovorí - lásky, ktorá sa žije, ktorá je prepotrebná v každodennom živote. Lásky skromnej, vždy ochotnej pomôcť, lásky, ktorá si nekladie podmienky, ktorá však vždy a každému dokáže prepáčiť, odpustiť.

Je zbytočné hovoriť o láske, chcieť ju dostať do života ľudí, ak sa tí istí ľudia snažia krivdu spáchanú na sebe hneď odplatiť takou istou a často ešte väčšou krivdou na druhých.

Žiť život plný lásky znamená vedieť odpúšťať a pracovať nezištne pre druhých.

Vedieť odpúšťať, skutočne mať rád i svojich prípadných nepriateľov, je veľmi ťažké. Je to najťažšia úloha ľudského života. Ako ju zvládneme, tak sa potom cítime šťastní.

Zamyslime sa teraz v pôstnom období nad svojimi vzťahmi k blízkym, k susedom, k ľuďom vôbec. Môže nám k tomu pomôcť aj jeden z príbehov P. Lefevra, ktorý opisuje takúto udalosť z Bavorska:

Hans bol ťažko chorý. Zavolali k nemu kňaza, pretože sa chcel vypovedať. Lenže Hans vedel o mnohých hriechoch svojich susedov, no na vlastné sa akosi nepamätal. Kňaz mu preto musel klásť otázky.

"Hans, modlili ste sa každý deň od vašej poslednej spovede?" - pýtal sa kňaz.

"Modlil," stručne odpovedal Hans.

"A čo ste sa modlili?"

"Otčenáš."

"Teda ste každý deň odriekali: Odpusť nám naše viny, ako i my odpúšťame svojim vinníkom," - hovoril kňaz.

"Áno" - znela stručná odpoveď.

"Potom ste určite svojim nepriateľom odpustili" - konštatoval kňaz.

"Áno, odpustil. Iba Wagnerovi nie, ten ma príliš sklamal."

"Hans, tu niet výnimiek a keď zomriete bude už neskôr" - napomína ho kňaz.

Hans chvíľu rozmýšľal a potom povedal: "Tak aj tomu odpustím, ak by som mal zomrieť. Keby sa mi však polepšilo zostane všetko po starom."

Odpustenie s podmienkou. Neodpúšťame aj my takto? Aká je to láska medzi nami?

Je to tá, po ktorej túžime, ktorou chceme byť obdarovaní?! Určite nie. Tak potom prečo len takúto lásku rozdáваме?

Vaša Lipka

Viete, že...

- krásne žlté buchty, ktoré sú pýchou každej gazdinej získame, keď do cesta pridáme asi polovicu balíčka pudingového prášku s vanilkovou príchuťou, rozmiešaného v malom množstve mlieka.

- aby buchty dlhšie vydržali a boli vláčnejšie, môžeme do cesta pridať troch citrónovej šťavy alebo lyžicu octu.

- miesto na plech, môžeme buchty vkladať do maslom vymastenej formy na bábovku, po upečení budú ozdobne vrúbkované.

- zemiaky čistíme, umývame a krájame tesne pred ich prípravou. Príliš dlho ich vo vode nemáčame, aby sme nezničili vitamíny, ktoré obsahujú.

- špinavé sklo sa bude opäť lesknúť, ak do vody na čistenie pridáme pokrájaný zemiak.

- čerstvé kvety vydržia dlho, ak ich stopky zastrčíme do rozrezaného zemiaka.

Výroky slávnych

Životná skúsenosť sa nedá získať inak, ako účasťou na živote.

Jesenská

Rozpis súťaží - jar 1998

Kolo	Dátum	Dospelí	hrací čas	odch.	Dorast	hr.čas	odch.	Žiaci	hr.čas	odch.
19.	29.3.	HS - Košeca	15,00	-	HS - Košec	12,30	-			
20.	5.4.	Brezová - HS	15,30	13,00	LO Trenčín - HS	10,30	9,30	Skalka - HS	10,30	9,30
21.	12.4.	HS - Tr.Teplice	15,30	-	HS - Borčice	13,00	-	HS - Záblatie	10,30	-
22.	19.4.	Nemšová - HS	16,00	14,30	Tr.Teplice - HS	13,30	12,00	Zamarovce - HS	10,30	9,30
23.	26.4.	HS - S.Turá	16,00	-	HS - Beluša	13,30	-	HS - Zlatovce	10,30	-
24.	3.5.	Domaníža - HS	16,30	14,00	Pruské - HS	14,00	12,00	Dolná Súča - HS	10,30	9,45
25.	10.5.	HS - Ilava	16,30	-	HS - Ilava	14,00	-	HS - Luborča	10,30	-
26.	17.5.	Častkovce - HS	17,00	15,00	Dohňany - HS	14,30	12,00	H. Srnie - HS	10,30	9,30
27.	24.5.	HS - LO Trenčín	17,00	-	-	-	-	HS - Klúčové	10,30	-
28.	31.5.	Hrádok - HS	17,00	15,00	Ozeta B - HS	12,45	11,30	Drietoma - HS	10,30	9,30
29.	7.6.	HS - Luborča	17,00	-	HS - Luborča	14,30	-	-	-	-
30.	14.6.	Ladce - HS	17,00	15,00	Ladce - HS	14,30	13,00	-	-	-

Pozvánka na futbalovú jar

"Aj na jar chceme prinášať našim priaznivcom radosť dobrými výkonmi", povedal nedávno v rozhovore pre jedno z trenčianskych periodík tréner futbalového "áčka" H. Súče František Sádecký.

Obavy zo zlých terénov, ktoré vždy sprevádzali začiatok jari, sa rozplynuli v príjemnej zime, akú mnohí z nás už dlho nepamätajú.

Vskutku neobvyklé vrtochy pani zimy vytvorili v príprave väčšine mužstiev takmer ideálne podmienky o akých už dlhé roky nebolo počuť.

Termínovo nabitú a s tou predošlou, po kvalitatívnej stránke neporovnateľnú, zimnú prípravu zahájilo "áčko" už 6. januára.

Koncepcia samotnej prípravy pozostávala z fyzickej (konštrukčnej) časti, ktorá bola zameraná na rozvoj silovo-vytrvalostných a motorických schopností jednotlivcov a technicko-taktickej časti, v ktorej bola pozornosť venovaná predovšetkým technike, hráčskemu osvojeniu si rôznych

herných prvkov a činností a tiež taktickej príprave mužstva ako celku i

jeho sa-motných hráčov.

Dôležitou súčasťou prípravy bolo taktiež absolvovanie série prípravných zápasov, v ktorých hlavne v konfrontácii so súpermi z vyšších súťaží sa mužstvo herne nestratilo a dokázalo sa prezentovať na vysokom výkonnostnom stupni, čo je určite pozitívny prísľub pred začiatkom jarnej časti futbalovej súťaže.

A tak sa bude o dobré meno a futbalovú priazeň svojich verných fanúšikov v nasledujúcom období uchádzať káder týchto hráčov "A" mužstva:

Biráš, B. Bulejko, Š. Bulejko, Coník, Cverenkár, Dohnan, Holúbek, Jurica, Kučerák, B. Mrázik, J. Mrázik, Mikušinec, Panák, Sádecký, Strápek, Šulhánec, Zemanovič.

Kvalitné výkony, dobré výsledky a vzorná reprezentácia obce, ktorá sa prirodzene očakáva od našich futbalových výberov, nech je pozvánkou pre všetkých priaznivcov hornosúčanského futbalu na futbalovú jar, ktorá už zaklopala na dvere.

B.Z.

Poštové holuby - naše hobby

Z histórie sa dozvedáme, že slávna rodina Rotschildovcov vďačí za časť svojho bohatstva holubom. Poštový holub im totiž priniesol správu o Napoleonovej porážke skôr, ako sa táto dostala bežnou kuriérskou cestou do Londýna. Okamžité transakcie na londýnskej burze im priniesli veľké bohatstvo.

V dnešnej dobe sa poštové holuby využívajú prevažne na športové účely. Na vysokej, miestami až profesionálnej úrovni je tento šport v Belgicku, Nemecku a Holandsku. Víťazov veľkých pretekov poznajú všetci ľudia v celej krajine vďaka záujmu televízie, rozhlasu a tlače. Najlepšiemu patrí okrem veľkej popularity aj osobný automobil.

V krajinách východného bloku bol tento šport povolený len ako zábava pre voľný čas. V roku 1994 sme si odlúčením od ZO v Nemšovej vytvorili nasadzovacie stredisko pre preteky poštových holubov aj v našej obci. Medzi našich 15-tich členov patria aj chovatelia zo susedných obcí Dolná Súča a Hrabovka. K našej činnosti v rámci dodržania pretekového poriadku sme potrebovali priestory pre nasádzanie holubov na preteky, ako i na vyhodnotenie preteku. Vďaka pochopeniu Obecného úradu sme tento zámer zrealizovali. Naši holuby odlietavajú z Česka, Nemecka, Belgicka a Poľska. Najdlhší pretek, ktorý absolvujú je z belgického prístavu Ostende. Vzdialenosť vzdušnou čiarou do našej obce je 1100 km. Tie naj-

lepšie holuby túto trať zvládnu za 15 - 18 hodín. Nie sú to len hodiny letu, ale aj hodiny dokonalej orientácie v ďalekej cudzine. Nesmierna húževnatosť a láska k rodnému holubníku, kde čaká partner a potomstvo, je tou hnacou silou, ktorá ich ženie k domovu.

V roku 1997 sme s našimi zverencami absolvovali 19 pretekov. Po vyhodnotení sa chovatelia v "majstrovstve" umiestnili nasledovne: Právo pýšiť sa názvom "Majster Súče" získal Ondrej Koprivňanský. Na druhom mieste sa umiestnil Jozef Babrnák a na treťom Štefan Podolák.

Nad rámec našej organizácie nás dobre reprezentoval Ondrej Koprivňanský, ktorý sa stal majstrom dlhých tratí pásma Trenčín a výborný 6. miesto obsadil v Slovenskom maratón klube. Pekný úspech dosiahol aj Štefan Podolák, ktorý so svojim holubom obsadil 25. miesto v národnom preteku zo SCHWE-RINU (700 km) v konkurencii 6034 holubov z celého Slovenska.

Chov a preteky holubov sú značne náročné na čas, ale aj na financie. Poďakovanie preto právom patrí manželkám a rodinným príslušníkom našich členov, bez pochopenia a podpory ktorých by sme si nemohli naplno vychutnať naše hobby.

Večné hľadanie cudzích chýb je jednou z najväčších chýb vlastných.

Hubbard

